

naturligt bør komme frem ved Initiativ fra dette Tings Side. De to Forslag, som jeg maa ubede mig Tilladelse til at omtale noget i Forbindelse med hinanden, se tilhøneladende ikke ud til at staa i Forbindelse, men de staa dog i temmelig naturlig Sammenhæng med hinanden. Det ene vedrører Toldragen. Forslagsstillerne have her, idet vi have overvejet, hvorledes et Arbejde paa Gennemførelsen af en Toldreform lettest og bedst skulde indledes, troet, at det var rigtigt ud af Toldragen at tage et Rørnepunkt og gøre det til Genstand for Forslag, her fra Tingets Side, og som et saadant Rørnepunkt have vi derfor valgt et Forslag om Ophævelse af Suktertolden, dog kun en delvis Ophævelse, idet vi have fundet det rigtigt at lade den Betsyttelse staa, som hidtil har været ydet de indenlandske Sukkeraffinaderier. Naar vi i Lovforslagets Titel have brugt Udtrykket: „Ophævelse af Indførselstold paa Raa-sukker“, have vi derved tilstgiet at finde et betegnende Udtryk for Lovens Indhold og Njemed, i det vi iøvrigt erkende, at Udtrykket „Raa-sukker“ ikke fuldstændig svarer til Lovforslagets Tæst, der kun gaar ud paa at ophæve Tolden paa de Satter, der ikke ere Genstand for den Betsyttelse, som efter Satterne i Toldloven er lagt paa egentlig raffinerede Sukkere. Men vi anse det i det hele for hensigtsmæssigt, at man i Lovens Titel kunde faa dens Hovedtanke antydet saa nær som muligt, saa at man ved selve Titlen kendte noget til Lovens egentlige Hovedindhold. Vi have valgt at tage Suktertoldens Ophævelse, som sagt med den af mig nævnte Begrænsning, blandt andet fordi vi tro, at det vil være rigtigt, naar det skal være muligt at skabe en stærk Vilje fra Befolkningens Side til at bære en Reform af den Rækkevidde, som en Toldreform er, frem, at vi samle Interessesien om et saadant Hovedpunkt, som alle ville kunne forstaa Betydningen af, saa at man ikke behøver at sætte sig hen og ved aritmetiske Beregninger regne ud, hvorledes Fordelen skal fremkomme, ved Sævnførelse af en Mængde forstellige Satter. Her foreligger en Ophævelse af Suktertolden, som vil faa overordenlig Betydning for Menigmands Forbrug. Stille vi os paa det Standpunkt at lette Forbrugsafgifterne paa den mest følelige Maade, tro vi, at det er rigtigt at tage en saadan Satz, som for det første hviler paa en Nødvendighedsartikel, paa den daglige Forbrug, og ved hvilken tillige Toldafgiften spiller en saadan Rolle, at den udgør henimod 100 pCt. af

Værdien. Vi maa — og det vil være rigtigt for Toldreformens Fortsættelse — en Gang søge Betsyttelse for andre Artikler, men i Sammenligning med Suktertolden vil utvivlsomt intet kunne føles i den Grad. Tager man f. Eks. Tolden paa Kaffe og andre Forbrugsartikler, andre Nødvendighedsartikler, ville jo alle se, at denne Told ikke nær staaar i det Forhold til Varesnes Værdi som Tolden paa Sukker; Tolden paa Kaffe er 12 Ore paa en Pris af over 1 Krone, medens Tolden paa Sukker er 12 Ore paa en Pris af nogle og tyve Ore. Det vil altsaa ses, at der her er Tale om en saadan Betsyttelse, der ikke vil kunne undgaa nogens Opmærksomhed, og som derfor vil blive virkelig følelig fra det Øjeblik, den træder i Kraft. Det er Suktertoldens Betydning for Forbruget.

Den har en anden Betydning, og det er den, som har ledet os til at tilstræbe denne Tolds fuldstændige Ophævelse, som sagt med den lille Indskrænkning, jeg har nævnt. Det er dette, at Suktertoldens Frigivelse vil utvivlsomt komme til i Fremtiden at spille en ganske overordenlig Rolle for vort Havebrugs Udvikling. Under de Forhold, hvorunder vi nu leve, er vort Havebrug væsentlig affaaet fra at eksportere syltede Sager; navnlig til det engelske Marked lader det sig ikke gøre. I England er der ingen Suktertold. Man maa altsaa konkurrere med dem, som have disse 10 Dres Forspring i Forvejen. Dette har ført til, efter hvad der er mig bekendt, at de her i Landet saa talrig opvoksende Konserverfabrikker væsentlig maa beskæftige sig med at hentørre Havefager og kun kunne hensylte til Landets eget Forbrug, men ere ude af Stand til at eksportere et eneste Bund syltet Frugt til England. Der er ingen Tvivl om, at Suktertoldens Frigivelse vil faa en Betydning for denne Sags Udvikling i Fremtiden, hvis Rækkevidde vi ikke nu kunne forudsæ; det er en for Landet naturlig Industri, der er knyttet til vort Landbrug, en Industri, som ikke behøver at søge hen til nogen kunstig Betsyttelse, men kun anmode om en eneste Ting, nemlig om at blive fritaget for et saadant Paalæg, som ligesom hindrer Virksomheden her i Landet.

Frigivelsen af Suktertolden vil imidlertid, da den hviler paa en saa overordenlig almindelig Forbrugsartikel som Sukker, udgøre et ganske betydeligt Beløb. Hele Suktertolden i Forbindelse med Raa-sukkerafgiften udgør jo for Tiden lidt over 7 Millioner Kr. Det er indlysende, at Op-